

Novoletna zastavica.

Priobčil *Fr. Rojec.*

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Polarni zračni promet.

Kapetan H. Broonce, znani ameriški raziskovalec severnega tečaja, je objavil v časopisju pomorskega ministrstva Zedinjenih

držav velikopotezen načrt polarnega zračnega prometa. Zeppelinom se ni treba ozirati na nemirno morje, polarni led in močvirja, ki ovirajo parobrode, oziroma avtomobile. Edina zapreka, ki velja tudi zrako-

plovu, so visoki hribi, toda tem se je lahko izogniti. Kapetan Broonce pravi, da mora izkoristiti Amerika svoja letala za vzpostavitev rednega prometa z Evropo, oziroma z Daljnim Vzhodom. Letalo se lahko vedno drži smeri velikega kroga, t. j. najkrajše razdalje poljubnih dveh točk. — Zaradi tega lahko napravi Zeppelin 7223 km dolgo pot od Hamburga do Nomea na Aljaski v 60 urah. Druga prednost polarnega prometa je v tem, da lahko plovejo baloni v razmeroma neznatni višini nad morjem. To prištedi veliko množino dragega plina helija, katerega poraba nasprotno raste v večjih višavah. Polarni promet bi izredno skrčil tudi izgubo časa. Ždaj potrebuje potnik pri najboljših železniških, oziroma parobrodskih zvezah 30 dni od Amsterdama do Yokohame in 12 dni do S. Franciska. Polarni zrakoplov pa bo rabil 7 dni do S. Franciska in tudi 7 in pol dni, t. j. samo en teden, namesto dosedaj običajnega polnega meseca do Yokohame. — Kapetan Broonce predlaga dalje, naj se uredi ves promet s pomočjo 6 zrakoplovov po 150 tisoč kubičnih metrov obsega. Vsak bo lahko vzal na krov 100 potnikov in 10 tisoč kg pošte. Zrakoplovi naj potujejo vsakih pet dni v to in ono smer tekom vsega leta. Voznina do Yokohame bo samo za 50 odstotkov dražja nego prvi razred oceanskega parobroda, zato dosepe potnik na cilj petkrat prej. Razentega bo treba prirediti velike delavnice za zrakoplove v Krasnojarsku in na otoku Dicksonu. S pomočjo brezžičnih Mooringovih jamborov bo lahko obvladala prva postaja vso Azijo in evropsko Rusijo, druga pa vso polarno deželo. Potem bo mogoče rešiti vsako ponesrečeno ladjo. Parobrodi, ki križarijo med Ameriko in Evropo, bodo lahko imeli popolnoma zanesljive podatke o megli in plavajočem ledu, ki je svoj čas zakrivil konec velikana »Titanica«. — Zdaj nedostopne arktične, oziroma antarktične dežele bo mogoče preiskati. Zrakoplov bo lahko nosil delavce in živila v svrhu izkoriščanja prirodnih bogastev kamorkoli. Šele takrat si bo človek lahko rekel, da resnično pozna in obvlada svojo zemljo.

Vreme.

Letošnja jesen je bila neprimerno ugodnejša od lanske. To se da v precejšnji meri ugotoviti s pomočjo števil. Toplota je bila sicer v prvi polovici jeseni ugodnejša, zakaj lani je znašala srednja temperatura septembra 14.0°C, letos izkazuje september 16.8°C. Oktobar pa je imel lani srednjo toploto 12.9°C, a letos le 10.4°C. Tudi

november je bil letošnji hladnejši, zakaj najnižja temperatura tega meseca je znašala lani le 1.6°C pod ničlo, letos pa 8.4°C pod ničlo, in sicer dne 21. Še bolj pa se vidi razlika glede moče; preobilica moče, ki je značilna za našo jesen, letos ni nastopila. September je imel lani 154.7 mm padavin, letos pa le 115.3 mm — l. 1922. jih je imel 335 mm! — oktober lani 62.1 mm — kar je že izredno nizka množina za Ljubljano — letos pa tudi le 90.4 mm — l. 1922. 216 mm. Lanski november je dosegel višino s 404.5 mm dežja in snega, letošnji november je dosegel višino v obratni smeri, ker je dobil vsega skupaj samo 0.9 mm dežja in je imel 6. dne edini deževni dan. Bilo je sicer po par kapelj. Tako suh mesec je za Ljubljano sploh izredna redkost, za november pa še prav posebno. Prvi sneg je padel v Ljubljani lansko leto dne 18. novembra, letos ga še nismo dobili v ravnini, pobelil pa je neznatno hribe v okolici, v južnovzhodni Sloveniji pa tudi ravan v dneh okrog 17. novembra.

Čarovnik brez čarovnije. (Vincenzo Monti.)

V nekem italijanskem mestu je bila v navadi bikoborba, ki se je vršila vsako leto. Na take bikoborbe je prihajalo mnogo ljudi od blizu in daleč.

Nekoč so poslali v boj bika, ki je bil posebno divji. Po navadi je smel vstopiti v ograjeni prostor vsak, ki se je hotel boriti z njim. Toda tedaj si tega ni upal nihče. Pač pa se je upalo naskočiti bika več psov, ki jih je pa bik vse vrgel v zrak in potem razmesaril.

Končno pa stopi na bojišče preprost kmet ter se postavi pred bika. Vsi so se čudili in pričakovali, kaj bo. Kmet se približa živali in boža bika, ki je bil hipoma krotek kakor jagnje. Lizal je celo roko, ki ga je gladila. Vsi so strmeli nad takim čudom. Potem pa so pričeli tako močno ploskati z rokami, da se je čulo do neba.

Tedaj pa se naglo vzdigne neki mož in zakriči: »Ta človek je čarovnik!« — »Čarovnik!« — ponavljajo drugi za njim. »Na grmado z njim!« kriče od vseh strani.

Predsednik bikoborbe, ki je bil tudi mnenja, da mora tak čudež biti v zvezi le s peklenščkom, je dal kmeta zapreti.

Ko je ubogi kmet vprašal, zakaj ga kaznujejo, so mu rekli: »Zato, ker si čarovnik! Obesimo te in sežgemo!«

»Kakšen čarovnik sem? Kaj se vam sanja? Ali ne veste, da je spoznal bik, ki sem ga božal, v meni le svojega gospodarja?«

Prevela M. B.

